

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב סמל ראשון ראבן נפש ז"ל

בן פנינה ודוד

נולד באשקלון

בתאריך י"ז בשבט תשי"א, 24/1/1951

התגורר בירושלים

התגייס בפברואר 1969

שרת בחיל השלישות

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך ג' באב תשמ"א, 3/8/1981

נקבר בהר הרצל

אזור: ב חלקה: 11 שורה: 25 קבר: 9

הותיר אחריו אישה, בן, בת, הורים וארבעה

אחים

בן 30 בנפלו

קורות חיים

בן פנינה ודוד, נולד ביום י"ז בשבט תשי"א (24.1.1951) באשקלון. הוא למד בבית-הספר היסודי "אסף" בעירו, ולאחר שסיימו עבר לישיבת נווה-הרצוג. בגיל צעיר יצא לעבוד, כדי לעזור בפרנסת המשפחה. הוא עסק בעבודות מזדמנות, בעיקר בענף המתפרות.

בפברואר 1969 התגייס לצה"ל. כבן למשפחה שכולה (בשנת 1961 טבע אחיו בימה של נתניה בעת שירותו הסדיר, בהיותו בקורס קצינים) שירת ביחידה עורפית. אחרי שעבר אימוני טירונות הוצב ראובן ביחידת תובלה. הוא עבר קורס נהגים, הצליח בתפקידו ובדצמבר 1969 הועלה לדרגת רב"ט. בפברואר 1972 הועלה לדרגת סמל. כשסיים את שירותו הסדיר התנדב לשרת בצבא הקבע.

ראובן נשלח לקורסים של מש"קי אפסנאות ומש"קי הובלת רכב והוצב לשרת במפקדת ראש הג"א. בינואר 1973 הוענקה לו דרגת סמ"ר וכעבור

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

10 חודשים הועלה לדרגת רס"ל. חוות-הדעת של מפקדיו עליו היתה כי הוא "יעיל ומסור לתפקידו, מגלה נכונות רבה ללמוד ולהתקדם בתפקידו, טוב-לב". באוקטובר 1975 הוא הועלה לדרגת רס"ר והועבר לתפקיד קצין ניהול במפקדת יו"ש, בנפת בית-לחם. כשש שנים שירת בתפקיד זה, וביוני 1981 הועבר לשרת כקצין ניהול במפקדת קצין העיר בירושלים.

ביום ג' באב תשמ"א (3.8.1981) נסע במכונית צבאית בדרך מירושלים לכיוון צריפין. ליד מושב יד-רמב"ם, סמוך לרמלה, התנגשה מכוניתו במכונית אזרחית שבאה מולה. חמישה אנשים נהרגו בתאונה החזיתית, וביניהם נהג המכונית הצבאית וראובן. ארבעה חיילים נפצעו קשה.

ראובן הובא למנוחות בבית-הקברות הצבאי בהר הרצל בירושלים. בן 30 היה במותו. הוא השאיר אחריו רעיה, בן, בת, הורים וארבעה אחים. שמו הונצח בבית-כנסת בירושלים, שבו נהגה להתפלל משפחתו.

מפקד יחידתו כתב עליו במכתב תנחומים למשפחתו: "זמן רב הכרתי את ראובן. ידעתי כחייל מצטיין בכל תקופת שירותו בצה"ל. הוא נבחר בין החיילים המצטיינים שהוצגו בפני נשיא המדינה. שמחתי כשקיבלתי ליחידתי והפקדתי בידיו תפקיד רב-אחריות - קצין ניהול. במהרה השתלב בצוות המוביל של היחידה והיה מקובל על כולנו. ראינו בו ידיד ורע, שתמיד נכון להושיט יד ולעזור לזולת. נזכור אותו עם חיוכו הטוב שתמיד היה על שפתיו".